

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2005. május 25. *

A T-352/02. sz. ügyben,

a **Creative Technology Ltd** (székhelye: Szingapúr [Szingapúr], képviselik: M. Edenborough barrister, J. Flintoft, S. Jones és P. Rawlinson solicitorok)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: B. Holst Filtenborg és S. Laitinen, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

José Vila Ortiz (lakóhelye: Valencia [Spanyolország]),

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2002. szeptember 4-i (R 265/2001-4. sz. ügy), a Creative Technology Ltd és José Vila Ortiz közötti felszólalási eljárásra vonatkozó határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, P. Mengozzi és I. Wiszniewska-Białecka bírák,

hivatalvezető: H. Jung,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. november 25-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 8-án benyújtott válaszbeadványra,

a 2004. november 24-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 1997. november 4-én a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a PC WORKS szómegjelölés volt. A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették az alábbi leírással: „hangok vagy képek rögzítésére, továbbítására, másolására szolgáló készülékek, hangszórók, erősítők, lemezjátszók, magnetofonok, kompakt (CD) lemezjátszók, hangoló készülékek és a fent hivatkozott készülékekhez tartozó alkatrészek és alkotó elemek”.
- 3 A bejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 1998. október 26-i, 81/98. számában hirdették meg.

- 4 1999. január 22-én J. Vila Ortiz a 40/94 rendelet 42. cikke alapján felszólalt a felperes lajstromozás iránti kérelmével szemben, ugyanezen rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőségre hivatkozva. A felszólalást a felperes bejelentésével érintett áruk egésze vonatkozásában tették, és a következőképpen megjeleníthető nemzeti ábrás védjegyre alapították:

- 5 Ezen korábbi védjegyet 1994. október 10-én Spanyolországban a 9. osztályba tartozó „hangszórók, hangok másolására szolgáló készülékek, rádiók, televíziók, és videó készülékek” vonatkozásában lajstromozták.
- 6 A felszólalási osztály 2001. január 26-i határozatában úgy ítélte meg, hogy fennáll az ütköző megjelölések között az összetévesztés veszélye, és ezért elutasította a felperes kérelmét az áruk összessége vonatkozásában.
- 7 2001. március 19-én a felperes fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozata ellen (R 265/2001. sz. ügy). Fellebbezésében a felperes megváltoztatta a bejelentési kérelemben érintett áruk leírását, a következőképpen pontosítva azt: „minden, a számítógépek és számítástechnikai felszerelésekkel kapcsolatos fent hivatkozott áru”.
- 8 2002. szeptember 4-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa helybenhagyta a felszólalási osztály határozatát, és elutasította a fellebbezést. A fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a lajstromozás

iránti kérelem és a korábbi védjegy lényegében ugyanabba az osztályba tartozó árukra vonatkozik, vagyis a hangok vagy képek másolására szolgáló elektromos készülékekre, és hogy az ütköző védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi szempontból hasonlóak.

A felek kérelmei

- 9 A tárgyaláson a felperes kijelentette, hogy eláll azon kereseti kérelmétől, miszerint a Bíróság kötelezze az OHIM-ot, hogy adjon helyt bejelentési kérelmének.
- 10 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot és a felszólalási osztály határozatát;
 - kötelezze az OHIM-ot a jelen eljárás, valamint a fellebbezési tanács előtti és a felszólalási osztály előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.
- 11 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
 - utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

- 12 A felperes fellebbezésének alátámasztására egyetlen jogalapra hivatkozik, a 40/94 rendelet megsértésére annyiban, amennyiben a fellebbezési tanács tévesen állapította meg az ütköző védjegyek összetéveszthetőségét.

A felek érvei

- 13 A felperes megállapítja, hogy az összetéveszthetőség megállapítása végett a védjegyek összehasonlítását az általuk keltett együttes összbenyomás figyelembvételével kell elvégezni. Ezzel szemben, az ilyen mérlegelés során nem engedhető meg az ütköző megjelölések részekre bontása alkotórészeik összehasonlítása végett, különösen akkor, ha mint a jelen esetben, egyrésztől semmilyen jel sem mutat arra, hogy a célzott vásárlóközönség is így cselekedne, másrésztől, ha az ütköző megjelölések alkotóelemei önmagukban csekély megkülönböztető képességgel bírnak – valameny nyi szóban forgó védjegy tekintetében – abból fakadóan, hogy lényegében ezek különböző elemeinek kölcsönhatása hozza létre az általuk keltett együttes benyomást. A felperes szerint szintén nem helyénvaló a széles körű védjegyoltalom megadása, ha ez az oltalom a védjegy egyik, csekély megkülönböztető képességgel bíró alkotóelemén alapszik.
- 14 A jelen esetben, a korábbi védjegy három elemből, a „w” betűből, a „work” szóból és a „pro” szóból áll, míg a kérelmezett védjegy kizárólag két elemből, a „pc” és a „works” szavakból áll. Másfelől, noha a korábbi védjegy megkülönböztető képessége a „w” és a „work” elemek kölcsönhatásából ered, a harmadik alkotóelem szerepe

pedig háttérbe szorul a védjegy által keltett együttes benyomás szempontjából, a kérelmezett védjegy megkülönböztető képessége a „pc” és a „works” szavak kölcsönhatásán alapszik.

- 15 Így az, hogy a „work” szó betűit mindkét ütköző megjelölés tartalmazza, nem elegendő annak megállapításához, hogy fennáll az összetévesztés veszélye a megjelölések között.
- 16 Az ütköző megjelölése vizuális összehasonlítása kapcsán a felperes megállapította, hogy a korábbi védjegy ábrás védjegy, míg a kérelmezett védjegy szóvédjegy. Kiemelte különösen, hogy a korábbi védjegy három alkotóeleme függőlegesen kerül megjelenítésre, és a „w” betűből álló elem meghatározza a védjegy által keltett együttes benyomást, míg a kérelmezett védjegy két alkotóeleme vízszintesen jelenik meg.
- 17 Hangzásában a korábbi védjegy vagy három egymást követő – „w”, „work” és „pro” – elemének kiejtésével vagy a „work” szó egyedüli kiejtésével meghatározható, ha a „w” és „pro” elemeket tisztán grafikai elemeknek tekintjük. Ezzel szemben, a kérelmezett védjegy csak a „p works” szavak együttes kiejtésével határozható meg. Bármilyen legyen is a korábbi védjegy kiejtése, a felperes szerint ez különbözik a kérelmezett védjegy kiejtésétől, mivel a „w” betű nem téveszthető össze a „pc” elemmel, és a „work” szó nem téveszthető össze a „pc works” szóelemmel.
- 18 Fogalmi szinten a felperes úgy véli, hogy azt feltételezve, hogy a „work” és „works” szavakat az átlagos spanyol fogyasztó, akinek vonatkozásában az összetéveszthetőséget vizsgálni kell, nem érti meg, így nem képes azokat fogalmilag összekapcsolni, és azokat két különböző szóként kezeli. Azt különösen nem lesz képes észlelni, hogy

a „works” szó a „work” szó többes számú alakja. Ezzel ellentétben a felperes szerint, ha feltételezzük, hogy a célzott vásárlóközönség ért annyira angolul, hogy megértse ezeknek a szavaknak a jelentését, akkor azt is fel kell tételezni, hogy ugyancsak képes különbséget tenni ezek jelentése között.

- 19 A felperes továbbá kijelenti, hogy a bejelentési kérelemben érintett árukat, azok természetéből fakadóan, az érintett fogyasztó alapos megfontolás után vásárolja meg; vagyis csak akkor, ha meggyőződött róla, hogy azok ténylegesen megfelelnek a szükségleteinek. Ez a körülmény később csökkenti a célzott vásárlóközönség számára az összetéveszthetőséget.
- 20 Az OHIM úgy ítéli meg, hogy a fellebbezési tanács nem követett el téves jogértelmezést, és helyesen állapította meg az ütköző védjegyek közötti összetéveszthetőséget.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 21 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint „a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez”.

- 22 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint fennáll az összetévesztés veszélye, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.
- 23 Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS) ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 31–33. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 24 A jelen esetben, tekintettel a 2., 5. és 7. pontokban leírt, szóban forgó áruk természetére, a célzott vásárlóközönség, akinek vonatkozásában az összetéveszthetőséget értékelni kell, átlagos fogyasztókból áll. A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján továbbá a célzott vásárlóközönség az abban a tagállamban – vagyis a jelen esetben Spanyolországban – letelepedett fogyasztó, amelyben a korábbi védjegy oltalom alatt áll.
- 25 Ha igaz az, hogy a felperes által kínált áruk olyan audiovizuális készülékek, amelyek használata különösen a számítógéphez kapcsolódik, és amelyek többé-kevésbé alapos számítástechnikai ismeretekkel rendelkező és az elektronikus eszközök használatához szokott vásárlóközönséget céloznak; tényként kell elfogadni, hogy napjainkban ezeknek az áruknak a kínálata, fogyasztása és széles körű forgalmazása a főleg fiatalokból álló vásárlóközönség részére nem tekinthető úgy, hogy az szűk, szakosodott fogyasztói körre lenne korlátozva, még akkor sem, ha ezek az áruk nem minősíthetők tömegcikknek. Hasonlóképpen, habár igaz az, hogy egyes szóban forgó árukat az érintett fogyasztó alapos megfontolás után vásárol meg az áruk

minőségére és árára tekintettel, ez nem vonatkozik minden szóban forgó árura, ahogy azt az OHIM válaszbeadványában helyesen megállapította. Tehát, meg kell állapítani, hogy a célzott vásárlóközönség szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztókból áll.

- 26 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában és a fenti következtetések tükrében össze kell hasonlítani egyrészt a szóban forgó árukat, másrészt az ütköző megjelöléseket.

A szóban forgó árukról

- 27 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint – a hivatkozott áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság vizsgálata során – figyelembe kell venni, az áruk és szolgáltatások kapcsolatát jellemző összes releváns tényezőt. E tényezők magukban foglalják különösképpen az áruk természetét, rendeltetését, használatát, valamint versengő vagy kiegészítő voltukat (az Elsőfokú Bíróság T-388/00. sz., Institut für Lernsysteme kontra OHIM – Educational Services (ELS) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4301. o.] 51. pontja).
- 28 Jelen esetben a 9. osztályba tartozó árukra vonatkozó korábbi védjegyre alapított felszólalás egy ugyanezen osztályba tartozó áruk kapcsán lajstromozni kívánt védjegy bejegyzése ellen irányul.
- 29 Meg kell említeni, hogy a felperes nem vitatja a fellebbezési tanács azon következtetését, amely szerint a szóban forgó védjegyek lényegében ugyanolyan fajtájú árukra vonatkoznak, vagyis a hangok vagy képek másolására szolgáló elektronikus készülékekre.

30 Ezt a következtetést el kell fogadni.

31 A felperes által a fellebbezési tanács elé terjesztett pontosítás (lásd a fenti 7. pont), amellyel a bejelentési kérelmében érintett áruk leírását a számítógépekhez és a számítástechnikai felszerelésekhez kapcsolódó használatra szánt készülékekre és alkotóelemekre korlátozta, nem változtat az értékelésen. Tehát önmagában az a körülmény, hogy ugyanaz a pontosítás nem jelenik meg a felszólaló áruinak leírásában, nem elegendő azon következtetés megcáfolásához, hogy a szóban forgó áruk hasonló természetűek, és valószínűleg ugyanaz a rendeltetésük. E tekintetben meg kell állapítani – mint ahogy arra az OHIM helyesen hivatkozott válaszbeadványának 21. pontjában –, hogy a korábbi védjegy által érintett áruk leírása kellőképpen tág ahhoz, hogy magában foglalja a kérelmezett védjegy által érintett árukat is.

A szóban forgó megjelölésekről

32 Jelen esetben a korábbi védjegy összetett megjelölés, mégpedig három, egymás alá írt elemből álló ábrás és szómegjelölés, amelynek első eleme egy fekete lemezt jelenít meg egy fehér nagy „w” betűvel, a második a fekete nagybetűvel írott „work” szó, a harmadik pedig egy fekete téglalap, amelyen három kisméretű, fehér színű nagybetűvel, elnyújtva a „pro” szó szerepel. A kérelmezett védjegy a „pc works” szóelemből áll.

33 Mindenekelőtt, a két hivatkozott védjegy közötti vizuális összehasonlítást illetően emlékeztetni kell elsősorban arra, hogy az Elsőfokú Bíróság már kimondta, hogy nincsen akadálya azt vizsgálni, hogy egy szóvédjegy és egy ábrás védjegy közötti vizuális hasonlóság fennáll-e, figyelemmel arra, hogy a két típusú védjegy grafikus

megjelenítése alkalmas a vizuális érzékelésre (az Elsőfokú Bíróság T-110/01. sz., Vedial kontra OHIM – France Distribution (HUBERT) ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5275. o.] 51. pontja).

- 34 Ezután emlékeztetni kell, hogy az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy valamely összetett – szó- vagy ábrás – védjegyet nem lehet hasonlónak tekinteni egy másik azonos vagy az összetett védjegy egyes összetevőivel hasonló védjeggyel, hacsak az összetett védjegy által keltett benyomás egészének nem ez az összetevő a meghatározó eleme. Ez az eset akkor áll fenn, ha ez az összetevő olyan mértékben meghatározza a védjegy által keltett, az érintett vásárlóközönség emlékezetében rögzült benyomást, hogy a meghatározó összetevő által keltett benyomás egésze vonatkozásában a védjegy többi összetevője elhanyagolható (az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 33. pontja).
- 35 Jelen esetben mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a korábbi védjegy egyik eleme, a „work” szó nagyon hasonlít a kérelmezett védjegy egyik szóeleméhez.
- 36 Fel kell idézni továbbá, hogy a szóban forgó megjelölések vizuális összehasonlítása kapcsán a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a „work” és a „works” szavak vizuális szempontból meghatározó elemei a korábbi és a kérelmezett védjegyek.
- 37 E tekintetben elsősorban a korábbi védjegyet érintően ki kell emelni, hogy a „work” szóelem központi helyen áll a megjelölés többi grafikai eleméhez képest, és arányaiban a megjelölésnek a leginkább meghatározó méretű alkotóeleme. Egyébként a fekete téglalapon szereplő, „pro” betűkből álló és a „work” szó alatt megjelenő grafikai elemnek kiterjedésére és színére tekintettel olyan hatása van,

mintha ez előbbi húzná alá, ami egyrészt arra enged következtetni, hogy a szóban forgó elem csak másodlagos szereppel bír a „work” szóelemhez képest, másrészt hozzájárul ez utóbbi vizuális hatásának megerősítéséhez. Végül a fekete lemezen egy „w” betűt megjelenítő elem tekintetében meg kell állapítani, hogy vizuális hatása mindenképpen csekélyebb, mint a „work” szót megjelenítő elemé, főként kisebb méretének köszönhetően. Következésképpen, a fellebbezési tanács nem követett el értékelési hibát annak megállapítása során, hogy ez az elem határozza meg a korábbi védjegy vizuális összhatását.

38 Másodsorban, a kérelmezett védjegyet illetően meg kell állapítani, hogy a „works” szót kell meghatározó elemnek tekinteni a „pc” elemhez képest, amely annak ellenére, hogy a megjelölés első eleme, vizuálisan sokkal csekélyebb hatású, mert alig több mint egyharmadnyi helyet foglal el a „works” szó által elfoglalt helyhez képest. Következésképpen, a fellebbezési tanács nem tévedett annak megállapítása során, hogy ez utóbbi elem határozza meg a kérelmezett védjegy vizuális összhatását.

39 A fenti következtetések tükrében meg kell állapítani, hogy vizuálisan jelentős hasonlóság áll fenn az ütköző védjegyek között, mert meghatározó elemeik többségében ugyanazokból a grafikai megjelölésekből, vagyis az azonos sorrendben szereplő, a „work” szót alkotó „w”, „o”, „r” és „k” betűkből állnak, és kizárólag abban különböznek, hogy a kérelmezett védjegy egy elemet, az „s” betűt hozzáadja ehhez a betűsorhoz.

40 Hangzásbeli szempontból a fellebbezési tanács – az OHIM válaszbeadványában foglaltakkal teljes mértékben megegyezően – úgy ítélte meg, hogy kevésbé valószínű az, hogy a spanyol fogyasztók a felszólaló védjegyének kimondása esetén kiejtik annak minden szóelemét, vagyis a „w”, „work” és „pro” elemeket. Tehát nem bocsátkozva a védjegy részletes elemzésébe, a fogyasztók hajlamosak főként a „work” szóra összpontosítani, úgy véelve, hogy a „w” betűből álló elem kizárólag díszítő jellegű és figyelmen kívül hagyva a „pro” elemet, annak kis mérete miatt.

- 41 Előzetesen fel kell idézni, hogy a fellebbezési tanács következtetései egy hangzásbeli és vizuális ismérveket is tartalmazó értékelés eredményei. Meg kell tehát vizsgálni, hogy az ilyen eljárás összeegyeztethető-e az ütköző védjegyek közötti hasonlóság fokának helyes értékelésével az esetleges összetéveszthetőség megállapítása végett.
- 42 E tekintetben meg kell állapítani, hogy egy összetett megjelölés hangzásbeli megjelenítése, megszorítóan értelmezve, megfelel valamennyi szóeleme kiejtésének, függetlenül azok grafikai sajátosságaitól, amelyek inkább a vizuális értékelés részét képezik.
- 43 Ezzel egyidejűleg a két ütköző védjegy közötti vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóság értékelése keretében, amelynek célja az összetéveszthetőség megállapítása vagy kizárása az érintett vásárlóközönség szempontjából, figyelembe kell venni minden egyes megjelölés által a célzott vásárlóközönségben keltett összbenyomást.
- 44 Tehát egy összetett, szó- és ábrás védjegy esetén, a szóelemek egyidejűleg olyan ábrás elemek is, amelyek különös grafikai tulajdonságaiknak köszönhetően vizuálisan is megjeleníthetők. Így abban az esetben, ha az ilyen megjelölés több szóelemből áll, nincs kizárva, hogy néhány ezek közül – például mérete, színe vagy helyzete miatt – alkalmas a fogyasztó figyelmét inkább magára vonni oly módon, hogy ha a fogyasztó szóban hivatkozik a megjelölésre, hajlamossá válhat, hogy a többi elemet elhanyagolva csak ezeket ejtse ki. Az összetett megjelölés szóelemeinek grafikai sajátosságai által keltett vizuális hatás tehát alkalmas arra, hogy befolyásolja a megjelölés hangalakját.
- 45 Jelen esetben, a 37. pontban hivatkozottaknak megfelelően a „work” szó határozza meg a korábbi védjegy vizuális összhatását, és ez a szóelem alkalmas arra, hogy inkább magára vonja a figyelmet, mert azonnal felismerhető és könnyen meg-

jegyezhető. A megjelölés többi szóelemének csak csekélyebb hatása van. Egyrésztől tehát a „pro” elem kis méretére tekintettel nehezen megjegyezhető és nem ismerhető fel azonnal szóként, mert az azt alkotó három betű nagyon távol helyezkedik el egymástól. Másrésztől a spanyol nyelvben nem gyakran használt, egyedülálló betű alkotta „w” megjelölés inkább díszítő elemként érzékelhető.

46 A fentiekből következik, hogy a fellebbezési tanács nem tévedett annak megállapítása során, hogy a célzott spanyol fogyasztó szóban hivatkozva a felszólaló védjegyére valószínűleg csak a „work” szót ejti ki. Mivel a „work” és a „pc works” megjelölések hangalakját kell hangzásuk szempontjából összehasonlítani, meg kell állapítani, hogy fennáll bizonyos hasonlóság, mert a két megjelölés ugyanabban a sorrendben álló, nagyrésztükben megegyező betűkből áll.

47 A fellebbezési tanács megállapította, hogy fogalmi szinten is fennáll a hasonlóság a két ütköző védjegy között, elismerve, hogy az érintett vásárlóközönség ismeri az angol „work” és „works” szavak jelentését. Válaszbeadványában az OHIM pontosította, hogy a szóban forgó védjegyek ugyanazt a képzetársítást eredményezik, vagyis „a cél megvalósítása érdekében kifejtett fizikai erőfeszítés” fogalmát.

48 E tekintetben mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a kérelmezett védjegyben szereplő „pc” szónak leíró jellege van az érintett áruk vonatkozásában, mivel angolul, valamint spanyolul is a „személyi számítógép” rövidítése. Fogalmi szempontból tehát ennek a védjegynek a meghatározó eleme a „works” szó. A korábbi védjegy kapcsán a fenti 43–45. pontban bemutatottakhoz hasonló indokok miatt és önálló képzetársításra alkalmas ábrás, nem szóelemek hiányában meg kell állapítani, hogy fogalmi szinten a „work” szó a meghatározó.

- 49 Valószínűnek kell tekinteni emellett, amint azt a felperes úgy tűnik, maga is elismeri, hogy a számítógépek használatához szokott fogyasztókból álló, célzott vásárlóközönség ismeri annyira az angol nyelvet, hogy megértse a „work” szó jelentését, és felismerje annak többes számát a „works” szóban.
- 50 Ilyen körülmények között a fellebbezési tanács nem követett el hibát értékelése során, amikor úgy ítélte meg, hogy az ütköző védjegyek fogalmi szinten is hasonlóak.
- 51 A fenti megállapítások összességéből következik, hogy a kérelmezett védjegy és a korábbi védjegy vizuálisan, hangzásában és fogalmi szinten is hasonló.

Az összetéveszthetőségről

- 52 Az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében az ezek által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével (a Bíróság C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 23. pontja és a fent hivatkozott ELS-ügyben hozott ítélet 62. pontja). Az adott áruk és szolgáltatások átlagos fogyasztója ugyanis, akinek benyomása meghatározó szerepet játszik az összetéveszthetőség általános megítélésekor, rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja egyenként a részleteit (a fent hivatkozott SABEL-ügyben hozott ítélet 23. pontja).

- 53 Jelen esetben, figyelemmel az ütköző megjelölések közötti hasonlóságra és arra, hogy ugyanolyan természetű árukat jelölnek, meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát értékelése során, amikor úgy tekintette, hogy jelen esetben fennáll annak valós veszélye, hogy az érintett vásárlóközönség helytelenül észleli az áruk kereskedelmi származását.
- 54 Az eddigi megállapítások fényében a felperes megsemmisítés iránti kereseti kérelmeit el kell utasítani.

A költségekről

- 55 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperest pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.
- 56 Az eljárási szabályzat 136. cikkének 2. §-a alapján a feleknél a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket megtérítendő költségeknek kell tekinteni. Ez nem vonatkozik a felszólalási eljárás során felmerülő költségekre, és a felperes ezen költségeinek megtérítése iránti kérelme mindenképpen elutasítandó. Egyaránt el kell utasítani a felperes a fellebbezési tanács előtt felmerült költségeinek megtérítése iránti kérelmét, a hatályon kívül helyezés iránti kérelem elutasítására tekintettel.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet elutasítja.**
- 2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. május 25-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

H. Legal

elnök

